

Podeu enviar les vostres cartes a cartes@lavanguardia.cat. La Vanguardia agraeix les aportacions dels lectors i tria per publicar aquells textos que no superin els mil caràcters. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i hi ha de constar el DNI o el passaport, l'adreça i el telèfon. No es publicaran escrits

firmats amb pseudònim o inicials. La Vanguardia es reserva el dret de resumir-ne o extractar-ne el contingut i de publicar els que consideri oportuns. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades sobre originals no publicats.

EL LECTOR EXPOSA

Soroll al Piknic Electronik

■ Em sembla lògic que l'Ajuntament publiqui estudis sobre l'efecte nociu del soroll en els habitants de Barcelona. Quan veig rètols que recorden a la gent que surt de nit que convé respectar el descans dels veïns em sembla poc eficaç, però bé.

Que el mateix Ajuntament deixi que l'anomenat Piknic Electronik funcioni els caps de setmana durant hores i hores al costat d'un barri tan poblat com el Poble Sec és, al meu parer, una contradicció sense mesura. Per als veïns que viuen a prop del parc és una tortura.

TIM HAHN TAYLOR

Barcelona

LA RESPOSTA

Controls sonomètrics

■ El parc de Montjuïc acull diferents activitats al llarg de l'any d'interès per a la ciutat. Una d'aquestes activitats és el Piknic Electronik, destinat a públic familiar que es du a terme alguns diumenges d'estiu en horari diürn de 13 a 22 hores. Per tal de reduir al mínim les molèsties als veïns recentment s'ha canviat la orientació dels equips de so i també es fan controls sonomètrics totes les setmanes, que permeten monitoritzar els nivells sonors a les zones poblades més properes. Sí que hem detectat algunes incidències de soroll per música en la zona alta del Poble Sec, especialment el cap de setmana del 15 i 16 de juny, relacionat amb una activitat musical no autoritzada en un establiment de restauració proper a la plaça Dante, la qual va ser denunciada i sancionada.

FRANCESC JIMÉNEZ I GUSI

Gerent de Sants-Montjuïc

cia conforme a la edad del público, cabe preguntarse si el objeto de preocupación residirá fundamentalmente en aspectos naturales, como la desnudez y el sexo, o si los tentáculos de la recomendación y vigilancia acabarán sucumbiendo a la tentación de tener presencia en cuestiones que, como las retratadas en la exposición mencionada, tengan la consideración de perjudiciales y molestas. Para proteger a los menores, ¿será adecuado advertir en los informativos de las mentiras y tergiversaciones de carácter político a las que podrían estar expuestos?

ALEJANDRO PRIETO ORVIZ

Gijón

■ Rubí y Molins

■ Siempre he pensado que igual que Barcelona y el mar se dieron la espalda durante muchos años, el Baix Llobregat y el

Vallès también parecen ignorarse. Rubí y Molins de Rei están a sólo nueve kilómetros y es una odisea conseguir desplazarse de una a otra ciudad.

Si existiera una línea de autobuses lanzadera, desde la estación de Rubí o la de Sant Cugat, a la intermodal de Quatre Camins pasando por Molins de Rei con apeaderos en Castellbisbal y El Papiol, en un trayecto de apenas doce minutos uniríamos los ferrocarriles del Vallès con la Renfe y los Ferrocarrils de la Generalitat. Quizá se necesitaría un tiempo para que funcionara plenamente debido a tantos años de incomunicación, pero estarían comunicadas por transporte público ciudades como: Terrassa, Sabadell, Cornellà, l'Hospitalet...

Después de tantos despilfarros inútiles para beneficio de algunos y al servicio de nadie, lo peor que pudiera ocurrir en este caso es que no funcionara a pleno ren-

dimiento, pero el coste sería muy modesto, y lo mejor ya lo he expuesto, además de descongestionar carreteras.

PERE BERGOÑÓN RAVENTÓS

Molins de Rei

■ Vorerres a Balmes

■ Som un grup de veïns del tram del carrer Balmes entre Mitre i plaça Molina i també fa 40 o més anys que vivim al barri. Volem donar suport al senyor Carlos Sisternas Suris ("Calle Balmes", 8/VII/2013), que tan encertadament ha expressat el que opinem els habitants d'aquesta part de la ciutat, deixada de la mà de Déu.

En aquestes miserables vorerres és impossible passejar més d'una persona, anar a comprar amb el carro, amb un nen petit; en poques paraules: totes aquestes coses tan senzilles són complicades per a nosaltres. De tant en tant apareix algú de l'Ajuntament i ens fa una enquesta en la qual exposem el nostre malestar. De què serveix?

TERESA RICART FLORENSA

i set firmes més

Barcelona

■ Carril VAO

■ Diumenge 14 de juliol a les 11 del matí hi ha un embús monumental en direcció Barcelona (concretament des de Ripollet) a causa d'unes obres a la ronda Litoral, i la congestió s'incrementa conforme avança el dia.

Els usuaris d'aquesta via tenen garantides unes bones hores d'angoixa dins del vehicle sota el tòrrid sol de l'estiu. Tan inútils són els nostres gestors de trànsit com per no preveure l'impacte d'aquestes obres? Ningú no va pensar a obrir el carril VAO com a alternativa d'accés a la ciutat?

ANDREU SERRA

Subscriber

Sabadell

■ Estación de Calafell

■ En la estación de Calafell hay varias puertas de entrada y salida, pero sólo una está abierta. No me quiero imaginar si ocurriría algo malo. También desde hace algún tiempo la cafetería está cerrada, por lo que está todo muy sucio, principalmente las escaleras y el paso subterráneo. Agradeceré a los responsables que mejoren dichas deficiencias, dado que el billete no nos lo regalan.

ISABEL FERRANDO GARCÉS

El Vendrell

EL RUM-RUM

Màrius Serra

Joan Argemí i d'Abadal A.S.J.S.

El dimecres passat va morir ofegat a la palamosina platja del Castell Joan Argemí i d'Abadal. Tenia 69 anys i cap ofici conegut a la targeta. Entre moltes altres coses, havia ideat uns quants jocs de taula. Jo en conservo un: 11 de Setembre (Alta Fulla, 1983), amb il·lustracions d'Esteve Fort. Adaptava el setge de 1714 trenta anys abans que Albert Sánchez Piñol publicqués *Victus*, una novel·la de la qual tard o d'hora en sortirà un joc de taula. Argemí en va signar d'altres, com El joc del Cava (editat pel diari vilafranquí *El 3 de vuit*) o Estratègia Territorial, que va editar la Diputació de Barcelona l'any 1985. Aquest, en plena prehistòria digital, ja incloïa programes per a Commodore. Ningú no va saber mai de què treballava Argemí, però el cert és que jugava a estar ficat sempre en algun projecte o altre. No fa gaire, quan l'any 2008 l'expert en jocs Oriol Comas va comissariar al Museu del Joguet una exposició sobre l'editor i creador de jocs mallorquí Francisco Rosselló, Argemí va aportar molt del material exposat, fruit de la seva relació amb Rosselló. També havia estat membre de la *troupe* inclassificable que capitanejava Vicenç Altaïó des del KRTU. L'any 1991 es van organitzar unes jornades sobre jocs i tecnójocs per a usuaris adults al Centre d'Art Santa Mònica i ell i jo vam compartir taula rodona amb éssers tan dissemblants com Antoni Gutiérrez Díaz (el *Guti* del PSUC) o l'escriptor madrileny José Antonio Millán, que ens va parlar dels futbolins i el poeta Finisterre. Ens moderava, ehem, Pau Riba, i va ser tota una experiència.

Joan Argemí devia ser un dels primers que van fer jocs d'ordinador en català, com 'L'enganeta' del 'Mag Magazine'

Berguedà per a la màquina ZX Spectrum 48K (sí, aquesta K és de kilobyte, tres zeros menys que un mega i sis zeros menys que un giga). Però potser l'aportació més divulgada d'Argemí són els jocs que va inventar per a un llunyà programa de TV3 que es deia *Mag Magazine* (1988-1990), presentat per Maria Gorgues i els Amadeus (els actors Jordi Jané i Mingo Ràfols). Tot combinant la informàtica (disseny d'estil marciants) i el cromat, se'n va inventar uns quants, com *A la recerca del tresor*, *Tirant lo Blanc*, *Tots els camins duen a Roma* i, especialment, *L'enganeta*, un videojoc amb concurs telefònic sobre castellers pixel·lats que hauria de figurar a totes les cròniques de la protoera digital. Joan Argemí i d'Abadal, A.S.J.S. (a la Sala de Jocs siguis). Així segur que continues jugant.

L'artista Roc Parés, nebot polític del finat, sol rescatar alguns dels seus treballs als cursos que imparteix sobre tendències del videojoc a la UPF. Entre altres coses perquè Joan Argemí devia ser un dels primers que van elaborar jocs d'ordinador en català. L'any 1985, per exemple, va publicar un joc sobre Guillem de

grupoGodó

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President

Carlos Godó Valls Conseller Delegat
 Josep Caminal Director General de Presidència
 Jaume Gurt Director General Corporatiu - Negoci Premsa
 Manuel Ferrer Director General de Publicitat
 Xavier de Pol Director General de Negoci Audiovisual
 David Cerqueda Director General de Negoci Digital
 Màrius Carol Director de Comunicació

LA VANGUARDIA

JAVIER GODÓ, COMTE DE GODÓ President-Editor

Pere G. Guardiola Director General
 Xavier Martín Controller
 Òscar Ferrer Director de Marketing

Edita LA VANGUARDIA EDICIONES SL
 Av. Diagonal, 477 (08036) Barcelona
 Tel.: 93 481 22 00 / 93 481 25 00
 Fax: 902 185 587

Internet www.lavanguardia.com

Dipòsit legal B-18078-2011
 ISSN 2014-1718

Imprimeix CRE-A IMPRESIONES DE CATALUNYA SL
 Polígon Zona Franca, carrer 5, sector C
 (08040) Barcelona
 PRESSPRINT. Carrer Valentín Beato, 48,
 Madrid

Distribueix MARINA BCN DISTRIBUCIONS SL
 Carrer E, 1 (cant. c/6). Pol. Industrial Zona
 Franca. 08040 Barcelona. Tel.: 93 361 36 00

ANUNCIS I ESQUELES

PUBLIPRESS MEDIA SL
 Per telèfon 902 178 585
 Barcelona Av. Diagonal, 477 (08036)
 Tel.: 93 344 30 00. Fax: 93 344 31 88
 Madrid Maria de Molina, 54, 4t (28006)
 Tel.: 91 515 91 00. Fax: 91 515 91 09

ATENCIÓ AL SUBSCRIPTOR

Tel.: 902 481 482. Fax: 93 481 24 99
subscriptions@lavanguardia.cat

ATENCIÓ AL LECTOR

Tel.: 93 481 22 00. Fax: 902 185 587

Cartes dels lectors

cartes@lavanguardia.cat

Defensor del lector

defensor@lavanguardia.cat

TARIFES SUBSCRIPCIONS

Catalunya i Balears
 Trimestre122 euros
 Semestre239 euros
 Anual449 euros

Espanya i Andorra
 Correu (trimestre) 180 euros

Europa - Zona 1
 Correu (trimestre) 449 euros

Resta de països - Zona 2
 Correu (trimestre) 576 euros

EL PREU DELS EXEMPLARS ENDARRERITS
 ÉS EL DOBLE DEL PREU DE PORTADA

Difusió controlada per OJD

© LA VANGUARDIA EDICIONES, SL. BARCELONA, 2013. TOTS ELS DRETS RESERVATS

Aquesta publicació no pot ser reproduïda, ni totalment ni parcialment, ni registrada en, o transmesa per, un sistema de recuperació d'informació, de cap manera ni per cap mitjà, sigui mecànic, fotogràfic, electrònic, magnètic, electroòptic, per fotocòpia, o qualsevol altre, sense el permís previ per escrit de l'empresa editora. A efectes del que preveu l'article 32.1 del Text Refós de l'LPI, La Vanguardia Ediciones, SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense tenir l'autorització prèvia de La Vanguardia Ediciones, SL